

EXPUNERE DE MOTIVE

Prin Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, pentru modificarea și complectarea Decretului – Lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și a celor deportate în străinătate ori constituite în prizonierat, aprobată prin Legea nr. 189 din 2 noiembrie 2000, s-au stabilit în cadru art. 1 categoriile de persoane care beneficiază de prevederile acestei ordonanțe, persoane care în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 au avut de suferit persecuții din motive etnice.

În aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 s-a dat Hotărârea Guvernului nr. 127/2002, care cuprinde Normele de aplicare ale acesteia. În art. 2 din aceste Norme, se definește noțiunea de persoană strămutată în altă localitate, precizându-se că prin aceasta se înțelege persoana care a fost mutată sau care a fost obligată să își schimbe domiciliul în altă localitate din motive etnice.

După intrarea în vigoare a acestor acte normative, persoanele îndreptățite s-au adresat Caselor Județene de Pensii pentru obținerea în concret a drepturilor ce li se cuveneau.

Din examinarea practicii judiciare la nivel național în perioada 2002 – 2006, s-au constatat mai multe situații în care persoane născute în familii din categoria celor care au fost persecutate din motive etnice, refugiate, expulzate sau strămutate în altă localitate decât cea de domiciliu, la care face referire art. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 aprobată prin Legea nr. 189/2000, au solicitat Caselor Județene de Pensii recunoașterea drepturilor lor, întrucât aveau ca dată a nașterii perioada refugiului, expulzării sau strămutării, respectiv 6 septembrie 1940 - 6 martie 1945, iar familiile în care s-au născut fac parte din categoria celor refugiate, expulzate sau strămutate, în altă localitate decât cea de domiciliu. Cu toate acestea, Casele Județene de Pensii, prin Comisiile pentru aplicarea Legii nr. 180/2000, au emis decizii prin care, în unele cazuri, au respins cererile privind recunoașterea calității de beneficiar a Legii nr. 189/2000, respectiv ca persoană refugiată, expulzată sau strămutată în sensul prevederilor acelui act normativ. În consecință, în vederea realizării drepturilor conferite legal, aceste persoane s-au adresat cu acțiuni în contencios administrativ instanțelor judecătorești, solicitând anularea acestor decizii și obligarea pârâtelor (Casele Județene de Pensii) la emiterea unor decizii prin care să li se recunoască drepturile conferite prin art. 1 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 aprobată prin Legea nr. 189/2000.

Din analiza soluțiilor judecătorești pronunțate în mod definitiv la nivel național s-a constatat că aceste cereri în justiție au fost admise în sensul solicitat de către reclamânții beneficiari ai prevederilor Legii nr. 189/2000.

Având în vedere existența acestor situații, se apreciază necesitatea unei intervenții pe cale legislativă cu privire la conținutul art. 1 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 aprobată prin Legea nr. 189/2000, și aceasta întrucât demersul judiciar demarat de beneficiarii acestor acte normative presupune o întindere în timp și parcurgerea celor două grade de jurisdicție prevăzute de lege, fapt care duce la prejudicierea materială și morală a acestora.

Așadar, pentru preîntâmpinarea ivirii unor astfel de situații în viitor, precum și pentru soluționarea cu celeritate a cererilor deja existente aflate în curs de soluționare la comisiile de specialitate din cadrul Caselor Județene de Pensii, se consideră imperios necesar și urgent a se interveni legislativ prin complectarea textului în cauză.

Astfel, pentru a nu se anihila în mod nejustificat drepturile dobândite legitim de persoanele care au suferit în urma refugierii, expulzării sau strămutării pe motive etnice, se apreciază asupra oportunității și legalității includerii în enumerarea limitativă prevăzută în cadrul art. 1 lit. c) din O.G. nr. 105/1999 aprobată prin Legea nr. 189/2000 și a persoanelor care s-au născut în perioada 6 septembrie 1940 - 6 martie 1945, în familiile refugiate, expulzate sau strămutate în altă localitate decât cea de domiciliu, întrucât aceste persoane dobândesc încă de la naștere statutul de refugiați, expulzați sau strămutați ca și părinții lor, trebuind pe cale de consecință să beneficieze de actele reparatorii ale statului român.

Față de cele prezentate mai sus, revenim asupra propunerii legislative anexată, în vederea complectării Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 aprobată prin Legea nr. 189/2000.

Anexăm:

- Comunicarea Direcției Elaborare Acte Normative, Studii și Documentare nr. 1034/DS/2002 din Ministerul Justiției, adresată domnului Mircea Popa, președintele Asociației Foștilor Refugiați, Strămutați și Expulzați din Ardealul de Nord.
- Sentința Civilă nr. 322 / 8 octombrie 2002 a curții de Apel Timișoara, Secția Comercială și Contencios Administrativ, Dosar nr. 4583/CA/2002
- Sentința Civilă nr. 135 / 10 mai 2004 a curții de Apel Tg. Mureș, Secția Comercială și Contencios Administrativ, Dosar nr. 307/2004/CCA
- Decizia nr. 2622 / 16 septembrie 2003 a Curții Supreme de Justiție (Înalta Curte de Casație și Justiție), Secția Contencios Administrativ, Dosar nr. 1002/2003
- Fișa financiară

INIȚIATORI

DEPUTAȚI:

Adrian MOIȘOIU – P.R.M.

Paul MAGHERU – P.R.M.

Costache MIRCEA – P.R.M.

Ștefan BABAN – P.R.M.

Adriana Mihaela RUSU – P.S.D.

Mircea DUȘA – P.S.D.

Ioan SASU – P.S.D.

Filonaș CHIȘ – P.S.D.

Gheorghe GABOR – P.N.L.

Gheorghe BARBU – P.D.

Petru CĂLIAN – P.C.

SENATORI:

Gheorghe FUNAR – P.R.M.

Valentin DINESCU – P.R.M.

Petru STAN – P.R.M.

Aurel Gabriel SIMIONESCU – P.S.D.

Adrian PĂUNESCU – P.S.D.

Ioan CORODAN – P.N.L.

Ioan CISMARU – P.D.

Gheorghe DAVID – P.D.

ROMÂNIA

MINISTERUL JUSTIȚIEI

DIRECȚIA ELABORAREA ACTELOR NORMATIVE, STUDII ȘI DOCUMENTARE

Nr. 1034/DS/G/2002

11.06.2002

A.R.D.E.A.N.
Intrare Nr. 91
ziua 07, luna 07, anul 2002

Domnului Mircea POPA,

*Președintele Asociației Fostilor Refugiați, Strămutați
și Expulzați din Ardealul de Nord*

Stimate domnule președinte,

Urmare memoriului dumneavoastră adresat Ministerului Justiției, prin care sesizați unele probleme în legătură cu categoriile de persoane ce pot fi considerate persoane refugiate și expulzate în sensul prevederilor Ordonanței Guvernului nr.105/1999, aprobată cu modificări prin Legea nr.189/2001, vă comunicăm următoarele:

Potrivit art.1 lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.105/1999, beneficiază de prevederile acesteia persoana, cetățean român, care în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 a fost strămutată în altă localitate decât cea de domiciliu.

Art.2 din Nonnele pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr.105/1999, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.127/2002 definește noțiunea de persoană strămutată în altă localitate, precizând că prin aceasta se înțelege persoana care a fost mutată sau care a fost obligată să își schimbe domiciliul în altă localitate din motive etnice.

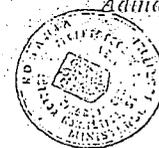
În ceea ce privește problema dacă din această categorie fac parte și persoanele care s-au născut în timpul călătoriei spre localitățile de refugiu sau pe durata refugiului părinților, considerăm că este firesc ca și aceste persoane să fi incluse în categoria prevăzută la art.1 lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.105/1999.

11/07/02

Această concluzie se desprinde din întreaga reglementare conținută în ordonanța în discuție și este în spiritul acestei ordonanțe. Mai mult, considerăm că acordarea drepturilor prevăzute în ordonanță și pentru aceste persoane este echitabilă dacă avem în vedere condițiile vitrege în care acestea s-au născut (în timpul călătoriei sau pe durata refugiului).

De-altfel Ministerul Justiției a transmis acest punct de vedere și Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

Cu deosebită considerație

Adina VLĂSCEANU,

Director

ROMANIA
CURTEA DE APEL TIMISOARA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. 4583/CA/2002

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 322

Ședința publică din 8 octombrie 2002
PREȘEDINTE : IONEL BARBĂ
GREFIER : CORNELIA HUIBAN

S-a luat în examinare acțiunea civilă formulată de reclamanta Popa Maria împotriva părții Casa Județeană de Pensii Timiș, pentru anulare decizie.

La apelul nominal, se prezintă reclamanta personal, iar pentru pârâtă cons.jur. Bodrojan Gabriela.

Procedura completă.

După referatul cauzei, reclamanta depune la dosar precizate de acțiune și acte de stare civilă ce se comunică reprezentăntei părții, aceasta depunând la dosar întâmpinare comunicată reclamantei și nemaifiind alte cereri prealabile, instanța acordă cuvântul în fond.

Reclamanta solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată în scris.

Reprezentanta părții, solicită respingerea acțiunii.

CURTEA

Deliberând, constată că :

Prin acțiunea în contencios-administrativ, reclamanta Popa Maria a chemat în judecată pe pârâtă Casa Județeană de Pensii Timiș, contestând decizia nr. 901/10.05.2002 a Comisiei pentru aplicarea Legii nr. 189/2000 prin care i s-a respins cererea privind recunoașterea calității de beneficiar a Legii nr. 189/2000, respectiv de persoană strămutată, în sensul prevederilor aceluși act normativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat, în esență, că s-a născut în perioada refugiuului părinților, în urma Dictatului de la Viena din 1940, dobândind același statut personal cu al acestora, anume statutul de refugiat.

Prin întâmpinare, pârâtă Casa Județeană de Pensii Timiș a solicitat respingerea acțiunii reclamantului arătând că acesta nu dovedește calitatea de persoană strămutată în altă localitate decât cea de domiciliu, în sensul O.U.G. nr. 105/1999, întrucât este născută la data de 30.11.1941 în comuna Galda de Jos județul Alba, iar părinții s-au refugiat în anul 1940 din Ardealul de Nord.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele .

Potrivit declarațiilor martorilor POP FLOARE, TIPLEA OTILIA MARIA, familia reclamantei compusă din părinți și fratele acesteia s-au refugiat în cursul anului 1940 din Ardealul de Nord în Galda de Jos județul Alba, ca urmare a aplicării Dictatului de la Viena.

Reclamanta s-a născut în Galda de Jos județul Alba, în timpul refugiuului părinților, în data de 30.11.1941.

Potrivit art. 2 din Normele pentru aplicarea prevederilor O.G. nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945, aprobate prin

H.G. nr. 127/2002, prin persoană strămutată în altă localitate, în sensul O.G. nr. 105/1999 se înțelege persoana care a fost mutată sau care a fost obligată să își schimbe domiciliul în altă localitate din motive etnice, în această categorie fiind incluse și persoanele care au fost expulzate, s-au refugiate precum și cele care au făcut obiectul unui schimb de populație ca urmare a unui tratat bilateral.

Rezultă așadar, că în categoria persoanelor care au fost persecutate din motive etnice fiind strămutate în altă localitate decât cea de domiciliu, la care face referire art.2 lit. c din O.G. nr. 105/1999 aprobată prin Legea nr. 189/2000 sunt incluse și persoanele refugiate din Ardealul de Nord ca urmare a Dictatului de la Viena.

Cum reclamanta s-a născut în timpul refugiuului, suferind vecheațiile morale și materiale ce rezultă din condiția de persoană refugiată, cu toate consecințele ce decurg din aceasta, din momentul nașterii sale, el beneficiază de același statut ca și părinții săi, de refugiat, în consecință, urmând să se bucure de drepturile conferite prin art. 1 lit. c din Legea nr. 189/2000, pentru perioada 30.11.1941 - 6.03.1945.

Prin urmare, decizia nr. 901/10.05.2002 a Casei Județene de Pensii Timiș este nelegală astfel că va fi anulată, iar pârâtă Casa Județeană de Pensii Timiș va fi obligată să emită o nouă decizie prin care să-i recunoască reclamantului drepturile conferite prin art. 1 lit.c din Legea nr. 189/2000.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE.

Admite acțiunea formulată de reclamanta Popa Maria împotriva părții Casa Județeană de Pensii Timiș.

Anulează decizia nr. 901/10.05.2002 și obligă pârâtă să emită o decizie prin care să-i recunoască reclamantei calitatea de beneficiar a prevederilor art. 1 lit. c din Legea nr. 189/2000.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 8 octombrie 2002.

GREFIER,
CORNELIA HUIBAN

Red.B.I./11.11.2002
Dact.H.C./11.11.2002/4 ex.

Se comunică :

- reclamanta Popa Maria - Timișoara str. Vasile Goldiș nr. 3, sc. B. et. I ap.4
- pârâtă Casa Județeană de Pensii Timiș- Timișoara str. Mercy nr. 2

com.2 ex.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECTIA COMERCIALĂ ȘI DE CONȚENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR Nr.307/2004/CCA

SENTINȚA Nr. 135

Sedința publică din 10 mai 2004
PREȘEDINTE – ARTENIE CORDOȘ
GREFIER – DOINA POP

Pe rol judecarea contestației formulată de ROMAN I.IOAN, domiciliat în municipiul Târgu Mureș, B-dul 1 Decembrie 1918 nr.4 ap.2, jud.Mureș, în contradictoriu cu intimata Casa Județeană de Pensii Mureș, cu sediul în Tg.Mureș, str.Tudor Vladimirescu nr.60, pentru anularea Hotărârii nr.3305 din 12 ianuarie 2004.

La apelul nominal răspunde contestatorul Roman I.Ioan, pentru intimata C.J.P. Mureș – Tg.Mureș răspunde consilier juridic Stoica Stelian

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei:

Contestația este scutită de plata taxei judiciare de timbru.

Nefiind cereri, instanța încheie faza cercetării judecătorești și acordă cuvântul în fond părților în litigiu.

Contestatorul solicită admiterea contestației așa cum este formulată și în scris. Consideră că este îndreptățit a beneficia de prevederile Legii 189/2000, deoarece s-a născut la data de 7 septembrie 1943 în orașul de refugiu al părinților.

Reprezentantul intimatei Casa Județeană de Pensii Mureș – Tg.Mureș solicită respingerea contestației ca nefondată, cu precizarea că nu s-a făcut dovada persecuției.

CURTEA DE APEL
Asupra contestației de față;

Prin Hotărârea nr. 3305 din 12 ianuarie 2004 Casa Județeană de Pensii Mureș a respins cererea petiționarului Roman Ioan, pentru acordarea drepturilor prevăzute de Legea nr. 189/2000, cu motivarea că nu s-a făcut dovada calității de refugiat din motive etnice.

Hotărârea a fost contestată pentru nelegalitate și netemeinicie susținându-se că fiind născut în timpul refugiului părinților la data de 7 septembrie 1943, contestatorul nu are și el statutul de refugiat cu data nașterii și până la 6 martie 1945, conform art. 1 din OG nr. 105/1999.

Contestația este fondată.

Potrivit declarațiilor autentificate ale martorilor Roman Vasile și Ciocută Gheorghe, rezultă indubitabil că în timpul refugiului părinților contestatorului din Târgu-Mureș (căzut sub administrare maghiară în urma Dictatului de la Viena) în orașul Sibiu s-a născut la 7 septembrie 1943 contestatorul, familia revenind la Târgu-Mureș abia în luna mai 1945. Martorul Roman Vasile este și el beneficiar al Legii nr. 189/2000, potrivit Hotărârii nr. 685 din 26 februarie 2003 a CJP Galați (fila 11 dosar).

Este adevărat că art. 2 din Normele pentru aplicarea prevederilor OG nr. 105/1999, face referire la persoana care a fost mutată sau care a fost obligată să-și schimbe domiciliul în altă localitate din motive etnice. Curtea apreciază că în respectiva categoria se includ și persoanele născute în timpul refugiului părinților (cazul contestatorului) pentru că și aceste persoane au suferit efectele refugiului cu toate vexațiile morale și materiale, constrângerile strămutării și ținându-se pe durata mai multor ani.

Așa fiind, se conchide că și contestatorului îi sunt incidente dispozițiile art. 1 lit. c din OG nr. 105/1999 și că acesta are statutul de refugiat cu începere din data nașterii (7 septembrie 1943) și până la 6 martie 1945, sens în care, contestația se privește fondată și urmează a se admite.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite contestația introdusă de Roman I. Ioan, domiciliat în Târgu-Mureș, B-dul 1 Decembrie 1918 nr. 4, ap.2, județul Mureș, împotriva Hotărârii nr. 3305 din 12 ianuarie 2004 a Casei Județene de Pensii Mureș, pe care o anulează și în fond obligă intimata să stabilească în favoarea contestatorului drepturile prevăzute de art. 1 lit. c din Legea nr. 189/2000 pentru perioada septembrie 1943 – martie 1945 în care contestatorul a fost strămutat în altă localitate din motive etnice.

DEFINITIVĂ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 10 mai 2004.

PREȘEDINTE,
Artenie Cordoș

GREFIER,
Doina Pop

Red. A.Co.
Dact. BI/4ex
-17.05.2004-

ROMANIA
CURTEA SUPREMA DE JUSTITIE
SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

DECIZIA nr.2622

Dosar nr.1002/2003

Sedința publică de la 16 septembrie 2003

Președinte: Maria Anghelescu - judecător
Ștefan Mateescu - judecător
Voica Bărbulescu - judecător
Magistrat asistent șef - Eva Ioniță

S-a luat în examinare recursul declarat de Casa Județeană de Pensii Timiș împotriva sentinței civile nr.16 din 28 ianuarie 2003 a Curții de Apel Timișoara - Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal au lipsit atât recurenta-pârâtă Casa Județeană de Pensii Timiș, cât și intimata-reclamantă Herzog Georgeta Rodica. Procedura completă.

S-a referit că recurenta-pârâtă a solicitat, în scris, soluționarea cauzei în lipsă, potrivit prevederilor art.242 alin.2 din Codul de procedură civilă.

Constatănd cauza în stare de judecată, Curtea a rămas în pronunțare.

CURTEA

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Casa Județeană de Pensii Timiș, prin reprezentanții săi legali, a declarat recurs împotriva sentinței civile nr.16 a Curții de Apel Timișoara, pronunțată în ședința publică de 28 ianuarie 2003 privind pe intimata Herzog Georgeta Rodica.

În motivarea recursului s-a arătat că prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel Timișoara, reclamanta-intimată Herzog Georgeta Rodica a chemat în judecată Casa Județeană de Pensii Timiș pentru ca prin sentința ce se va pronunța, să se dispună anularea Hotărârii nr.3811 din 5 decembrie 2002 și obligarea instituției să emită o nouă hotărâre

prin care să i se recunoască calitatea de beneficiară a drepturilor conferite de Legea nr.189/2000.

Instanța sesizată a admis acțiunea prin sentința civilă nr.16 din 28 ianuarie 2003, pe care o consideră netemeinică și nelegală, deoarece că o eronată interpretare a probatoriului cauzei, cât și a legislației privitoare la acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive etnice, cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945.

În raport cu cele arătate, se învederează instanței că, urmare a examinării actelor depuse la dosarul administrativ, înregistrat pe numele reclamantei-intimate, Comisia pentru aplicarea Legii nr.189/2000 din cadrul Casei Județene de Pensii Timiș a constatat că, în conformitate cu dispozițiile art.2 din Normele pentru aplicarea prevederilor O.G. nr.105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, conform cărora: „prin persoană care a fost strămutată în altă localitate, în sensul O.G. nr.105/1999, aprobată și modificată prin Legea nr.189/2000, cu modificările ulterioare, se înțelege persoana care a fost mutată sau care a fost obligată să își schimbe domiciliul în altă localitate din motive etnice. În această categorie se includ și persoanele care au fost expulzate, s-au refugiat, precum și cele care au făcut obiectul unui schimb de populație ca urmare a unui tratat bilateral”. Or, intimata nu dovedește calitatea de persoană strămutată în altă localitate decât cea de domiciliu, nefiind îndrituită să beneficieze de prevederile art.1 al acestui act normativ, întrucât este născută la data de 29.01.1943 în Comănița, județul Olt, iar părinții reclamantei au fost strămuțați din localitatea Cristotel, județul Sălaj, în luna septembrie 1940, conform carnetului de muncă seria AB nr. 259947, al mamei Deac Elena.

Comisia pentru aplicarea Legii nr.189/2000, în mod corect a reținut că reclamanta-intimată nu îndeplinește condițiile prevăzute de art.1 lit.c din Legea nr.189/2000 și art.2 din H.G. nr.127/2002, întrucât în luna septembrie 1940, când s-au strămutat părinții săi, petenta nici nu era concepută, astfel că nu se poate prezuma că beneficiază de același statut ca și părinții săi, născându-se la un interval de 28 luni de la strămutare.

De asemenea, s-a solicitat să se observe că, prin emiterea Hotărârii nr.3811 din 5 decembrie 2002 Casa Județeană de Pensii Timiș, a ținut seama de Precizările nr.3233 din 12 septembrie 2002 emise de Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale

- Direcția îndrumare și coordonare pensii și alte drepturi de asigurări sociale, potrivit cărora: de prevederile art.1 lit.c din ~~Ordonanța nr.105/1999~~, aprobată prin Legea nr.189/2000, coroborate cu cele ale art.654 din Codul civil, beneficiază și copiii născuți în timpul călătoriei spre localitatea de refugiu sau concepuți înainte sau în timpul strămutării și născuți după strămutarea părinților în acea localitate, coroborate cu Precizările nr.3423 din 26 septembrie 2002 emise de Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale - Direcția îndrumare și coordonare pensii și alte drepturi de asigurări sociale, care, menționează că prin sintagma „concepuți înainte sau în timpul strămutării și născuți după strămutarea părinților” se referă doar la copiii care s-au născut la un interval de maxim 300 de zile de la data la care începe perioada de strămutare a părinților, conform Codului Familiei care stipulează că perioada concepției este cuprinsă între a 180-a zi și a 300-a zi dinaintea nașterii copilului.

În concluzie, apreciază că reclamanta-intimată ar fi putut beneficia de drepturile conferite de Legea nr.189/2000, doar în cazul în care s-ar fi născut în intervalul de 300 zile de la data refugului părinților săi.

În drept, s-a invocat prevederile art.304 pct.9 Cod procedură civilă, pe dispozițiile Legii nr.189/2000 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.105/1999 pentru modificarea și completarea Decretului-Lege nr.118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice.

Față de considerentele expuse, s-a cerut admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și respingerea acțiunii reclamantei.

Recursul este nefondat.

Pentru solicitarea modificării sentinței pronunțate de prima instanță, recurenta aduce ca argumente o serie de precizări emise de Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, ce adaugă la lege și sunt de natură a anihila în mod nejustificat, dreptul reclamantei, născută, indubitabil, la 29 ianuarie 1943 în localitatea Comănița, județul Olt, din părinții Deac Valeriu și Deac Elena, refugiați din Ardealul de Nord, în urma Dictatului de la Viena, drept consfințit prin Decretul-Lege nr.118/1990.

Cum, prin acte cu putere juridică inferioară nu se poate adăuga la lege și nu se pot anihila drepturi dobândite legitim, prin prevederile unei legi, Curtea va trebui să constate că reclamanta, născută în timpul

refugului părinților săi, a dobândit, încă de la naștere, statutul de refugiat, ca și părinții săi, încât, trebuie să beneficieze de actele reparatorii ale statului român, stabilite prin Legea nr.189/2000, așa cum, corect s-a stabilit prin sentință.

În raport cu cele arătate, urmează a se observa că recursul de față apare ca nefondat și va trebui respins ca atare.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursul declarat de Casa Județeană de Pensii Timiș împotriva sentinței civile nr.16 din 28 ianuarie 2003 a Curții de Apel Timișoara - Secția comercială și de contencios administrativ, ca nefondat.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 16 septembrie 2003.

JUDECATOR,
M. Angheliescu

JUDECATOR,
St. Măveescu

JUDECATOR,
V. Bărbulescu

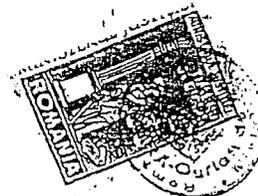
MAGISTRAT ASISTENT ȘEF

Exonită
M. Angheliescu

17.10.2003

Pentru conformitate cu
Direcția

Red. St.M.
dact.T.E.
6 ex.

FISA FINANCIARA

referitoare la aplicarea prevederilor proiectului Legii privind modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr.105/1999 privin acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de catre regimurile instaurate in Romania cu incepere de la 6 septembrie 1940 pana la 6 martie 1945 din motive etnice

Nr crt.	Nr.indicatori care fac obiectul prevederilor proiectului de lege	Influenta	Influenta	Intervalul	Indice de	Necesar
		valorica	financiara			
		lunară	anuală		prognost	estimat
		mld. lei/luna	mld. lei		%	mld. lei
1	Pensii acordate potrivit Legii nr.189/2000	1,6	4,9	2004	0,0	4,9
		1,8	21,3	2005	108,0	21,3
		1,9	22,3	2006	105,0	22,3
		1,9	23,1	2007	103,5	23,1

*) Intrucat nu avem date referitoare la numarul persoanelor care au solicitat recunoasterea calitatii de stramutat in alta localitate, decat cea de domiciliu sau nascute intr-o astfel de familie calculul s-a efectuat la 1000 persoane

Indemnizatia medie platita in luna august 2004 (cf.statistica CNPAS) 1.577.914

Indemnizatia medie estimata pentru luna septembrie 2004 1.641.031

Necesar suplimentar de fonduri in anul 2004 (3 luni) 4,9